

נויגר אלכסנדר ("אולק")

בן חיים נחמן וצילה. נולד בכ"א במרחשון תרפ"א (2.11.1920) בקראקא אשר בפולין. אביו, סוחר בראורין, ששימש בעל-קורא בבית-הכנסת הישן בעיר, הקפיד שהבנים ידעו עברית ויהיו בקיאים בתנ"ך. אורח ביתם היתה ספוגה ערכי תורה, השכלה וציונות. אולק למד בבית-הספר העממי הדתי "תחכמוני" ואחר-כך למד מסגרות על-יד הגימנסיה העברית בקראקא. בשנת תרצ"א הצטרף ל"השומר הדתי" והחניוך

שקיבל בבית נהפך להכרה דתית-חלוצית. היה פעיל ב"קן". מילא את המוסל עליו וחי את חיי התנועה במלוא נפשו. ב-1938 יצא להכשרה לקבוצת "ראשית" בפוזנבוס וזילונקה ועבד בבית-חרושת למוצרי פלדה. משם עברה הקבוצה לראדום וזמן-מה שימש סדרן יעבודה. היה שקט ומסור אך תקיף, והדברים המעטים שהיה משמיע בשעת דיון וויכוחים הצטיינו בניתוח בהיר וקולע. בפרוץ מלחמת-העולם השנייה יצא עם הקבוצה לביאליסטוק כדי לעלות לארץ דרך וילנה, אך נתפס על הגבול ונשלח לתחום הרוסי. שוב ניסה לעבור את הגבול והפעם עלה הדבר בידו. חבריו התרכזו מאחורי הגבול והתלכדו לקבוצה בכפר קלינבה (ליד קובנה) ומשם הגיע לארץ באדר תש"א (1941). הצטרף לקבוצת "אברהם", עבד בפרדסים ובבנין בכרכור ובמשקי האיכרים בגבעת-עדה. זמן-מה היה רועה-צאן. הלך לאשר נדרש. קיבל הכל בפשטות ותום וראה בכל יום-עמל אריח בבנין הארץ. כבש את לב הכל בישרו ובנכונותו לעזור בעבודה. ב-1943 התגייס לצבא הבריטי ושירת בפלוגת-חשמלאים עברית בארץ ובמצרים. אך לא מצא סיפוק בתפקידים שניתנו לו ומבוקשו לצאת לחזית לא נתמלא. כשעלתה הקבוצה להתישבות בכפר-עציון נתמלא התלהבות: אם לא מלחמה ממש, ישתתף לפחות במפעל התישבותי. עם הנצחון השתחרר ועבד במסגריה בקיבוץ. בשנת 1947 נשא לאשה את הדסה קרניץ, חברת גרעין הנוער הטהרני בכפר, ומצא מין את מינו: שניהם היו יתומים, מלאי רצון חיים, בריאים וחזקי-אופי. זמן קצר אחר-כך התחילו הקרבות. אלכסנדר פתח בייצור מוקשים במסגריה. היה פעיל בענייני בטחון ויוצא ראשון לכל קטטה עם הערבים וסחף את כולם אחריו. התמכר כולו למיקוש, עבד ללא לאות וללא שינה כמעט, ברצונו להקיף את הגוש בחגורת בטחון. השתתף בזריעת המוקשים בכל השטחים והמשלטים עד לגבולות הכפרים הערביים. ורבים מאנשי האויב נפלו על-ידי המוקשים הללו. כן היה אחראי לקשר. יום-יום היה מעודד את הנשים והילדים (באלהוט) בירושלים.

היה מפקד עמדה במערב הכפר והשפיע בטחון ואומץ על אנשיו. בעמדה זו נפל בחדור שריוני האויב לכפר ביום 13.5.1948. באותו יום נפלה גם הדסה אשתו. הועבר להר-הרצל בירושלים ב-17.11.1949.